

maatte forlange nye Statter for at kunne fortsætte provisorisk. Hele denne Betragtning deler jeg aldeles ikke. Hvad Andre gjør paa deres Ansvar paa Trods af Grundloven eller ved Hjælp af Fortolkninger, tvivlsomme eller absolut grundlovstridige, det bliver deres Ansvar. Men efter min Formening er det vort Ansvar, at vi ikke gaa for vidt med Bevillinger og ikke ud over den Grændse i alt Fald, at det er virkelig nyttige for ikke at sige nødvendige Udgifter; helst skulle de være absolut nødvendige, naar vi se hen til, at Landets økonomiske Forhold ere slette. Det Sundeste turde være, at vi for et Aarstid eller to strøg en Del af de direkte eller indirekte Statter, ligesom slog en Streg over dem for at bøde paa den Omstændighed, at det nuværende Provisorie-ministerium har i de 11 Aar, det har siddet ved Roret, indtræbet over 100 Millioner Kr. mere fra Skatteborgerne, end Statens For-nødenheder nødvendig have krævet. Det var ikke unaturligt, om man under de nuværende trykkende Tider strøg en Del Statter og uden videre sagde, de ere ophævede i et eller to Aar. Den anden Vej, at ødsle med Pen-gene, maa vi hellere overlade til Provisori-sterne, end vi maa tage Del deri.

Tvermoes: Det er mig fuldstændigt ubekendt, hvorpaa det ærede Medlem, der nu satte sig, grunder sin Formodning om, at Arbeidet her i Krigsdagen vil være til langt ind i Foraaret, saa at vi ville faae en Masse Love vedtagne. Jeg tror, det er hensigts-mæssigt at tænke sig, at vi have saa kort Tid som muligt tilbage, og at vi, hvis vi ville have disse Jernbanelove, bør skynde os at benytte Tiden saa godt som muligt. Alle disse Forhaabninger om at sidde her langt ind i Foraaret er det, saa længe de ikke begrundes paa en tydeligere Maade end den, der er fremkommen fra det ærede Medlem, vist ikke værd at lægge synderlig Vægt paa. Det ærede Thing vil se, at jeg i de 3 Ændringsforslag under Nr. 13, 14 og 17 har tilladt mig at henstille til Thingets Overveielse, om der ikke skulde gjøres et Par Ændringer i det foreliggende Lovforslag. Forslagene Nr. 13 og 17 høre naturligvis sammen, idet Nr. 17 betinges af Nr. 13. Jeg har allerede i Formiddags haft Leilighed til at motivere, hvorfor jeg mente, at man kunde have et lettere Baneanlæg. Det var selvfølgelig ikke min Mening at gaa ned til et Jernbaneanlæg, der skulde skade de mili-tære Interesser ved Banen, det kan ikke ventes fra min Side, og det vil jeg heller ikke gjøre; men jeg er endnu af den Formening,

at man har lagt for megen Vægt paa at gjøre Banen saa svær som de sjællandske Baner i Almindelighed ere byggede. Thi det, der forlanges af Militæretaten, er, hvis jeg ikke tager feil, vistnok kun, at Banen skal kunne yde for Militærtransporter den samme Nytte, som de sjællandske Baner gjøre, og det mener jeg, den fuldstændig vil kunne gjøre, naar den bliver af Styrke som Lundslev—Esbjergbanen. Den høitagtede In-denrigsminister har i Motiverne til sit oprindelige Lovforslag sagt, at Banen her skulde bygges paa samme Maade som de sjællandske Baner, men de sjællandske Baner ere, saa vidt mig bekendt, byggede paa en noget forskellig Maade. Den høitærede Minister har ikke skjelnet mellem dem i sine Motiver. Men efter hvad jeg kan faae ud af det, er den høitærede Ministers Mening egentlig den, at denne Bane skal bygges paa samme skonditio-ner som Bestbanen. Ganske vist yttrede den høitærede Minister i Dag, at jeg maatte er-indre, at foruden en mindre stærk Banebyg-ning og mindre svære Skinner, vil der tillige ved mit Ændringsforslag foranlediges, at Banen i Stedet for at have en Stig-ning af 1:250 vil komme til en Stig-ning af 1:100 saa vil jeg for det Første dertil sige, at det er jo afhængigt af, hvorvidt en saadan Stigning behøves paa denne Bane. Terrænet, hvori den bevæger sig, er af den Natur, at det vistnok ikke kan siges, at det hyppigt er nødvendigt, men selv om man nu ogjaa vil gaa dertil, saa vil jeg dog minde om, at medens Bestbanen ganske vist har en Stigning af 1:250, saa har Sydbanen, om jeg er rigtig underrettet, en Stigning af 1:200 ja endogjaa lige til 1:160, og hvad Nordbanen angaar, da er det jo bekendt, at den har meget stærkere Stigninger indtil 1—100, saaledes at, hvis vi skulde holde os ordret til Ministerens Motiver, at Banen skulde have samme Konstruktion, og at der skulde stilles samme Fordringer til den, som til de sjællandske Baner, saa vilde det, hvad Stigningen angaar, i og for sig ikke være nødvendigt at faae den anderledes end med denne Stigning af 1:100 som Maximum. Jeg tror derfor ikke, at jeg, forinden det bliver opløst, hvorvidt det har været Gene-ralstabens eller Krigsministeriets Mening, at denne Bane skulde med Hensyn til mili-tære Fordringer tilfredsstille de samme Krav, som sulles til de andre Baner, bør tage dette Ændringsforslag tilbage. Hvorvidt jeg med Hensyn til Forslaget under Nr. 17 er kom-met til det fuldstændig rigtige Tal, jeg mener med Hensyn til Summen, det tør jeg ikke aldeles bestemt sige. Jeg har gjort mig Umage for at komme til det Rette efter de Oplys-